

Bài văn mẫu: Phân tích nhân vật Phăng-tin trong đoạn trích Người cầm quyền khôi phục uy quyền Văn 11 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Dàn ý Phân tích nhân vật Phăng-tin trong đoạn trích Người cầm quyền khôi phục uy quyền

I. Mở bài:

- Giới thiệu tác phẩm người cầm quyền khôi phục uy quyền

II. Thân bài: phân tích Người cầm quyền khôi phục uy quyền

1. Hình tượng nhân vật Gia-ve:

- Là cảnh sát dưới quyền Ma-đơ-len
- Khi thị trưởng Ma-đơ-len trở lại tên thật thì gia-ven khôi phục uy quyền của mình
- Cho thấy hình ảnh một con ác thú, một con hổ vồ mồi
- Thái độ cư xử tàn nhẫn, vô lương tâm

2. Ngôn ngữ và hành động của Gia-ve:

- Giọng nói ngắn ngủn, cọc lốc
- Hành động lỗ mắng, ngạo ngược

3. Thái độ của Gia-ve:

- Tàn nhẫn, lạnh lùng, mất hết tính người
- Bất lực trước hành động cao thượng của Ma-đơ-len

III. Kết bài:

- Nêu cảm nhận của em về trích đoạn Người cầm quyền khôi phục uy quyền
- Người cầm quyền khôi phục uy quyền là một tác phẩm nói lên tính cách, hành động, và thái độ của một con người những con người dù có hung ác, tàn bạo đến đâu cũng sẽ khuất phục dưới sự nhân đạo của con người.

Bài văn mẫu số 1: Phân tích nhân vật Phăng-tin trong đoạn trích Người cầm quyền khôi phục uy quyền

Đoạn trích Người cầm quyền khôi phục uy quyền không chỉ nổi bật với một Giăng Van-giăng có tình yêu thương bao la, sẵn sàng hi sinh vì mọi người mà còn nổi bật lên một Phăng-tin có tâm hồn đẹp đẽ. Phăng-tin là người có số phận bi kịch và bất hạnh nhất trong thiên tiểu thuyết này. Dù chỉ là một đoạn trích ngắn như số phận cũng như vẻ đẹp phẩm chất của chị đã được bộc lộ.

Phăng-tin là một người con gái xinh đẹp, dù không có cha mẹ, nhưng cô vẫn sống hết sức đúng mực, cư xử lễ độ. Cô sống và yêu hết mình, bằng một tình yêu chân thành, mãnh liệt. Nhưng số phận trêu đùa, khi cô có con thì cũng là lúc kẻ bội bạc người yêu cô ruồng bỏ. Cô phải một mình chống cự lại xã hội đầy hiểm ác để nuôi con khôn lớn. Làm việc tại xí nghiệp, khi bị phát hiện có con mà không có chồng cô đã bị đuổi đi một cách vô lí. Và cho đến lúc chết cô cũng không được chết một cách thanh thản, bởi đứa con mà cô yêu quý, sẵn sàng hi sinh cho nó vẫn chưa tìm thấy; cô chết trong hoảng loạn, khi phải thấy mặt Gia-ve, bị trấn áp về tinh thần. Số phận của Phăng-tin bạc bẽo, bất hạnh, cô bất hạnh từ lúc sinh ra cho đến cả khi cô nhắm mắt xuôi tay.

Phăng-tin là người phụ nữ yêu thương con vô hạn, sẵn sàng hi sinh tất cả vì con. Phăng-tin sẵn sàng bán răng, bán tóc, bán cả danh dự và nhân phẩm để nuôi con khôn lớn. Cô đã đau đớn biết chừng nào khi mỗi lá thư cô đọc được nói con cô bị rét vì không có áo mặc, bị ốm vì không có thuốc uống,... lúc ấy tâm hồn cô như điên loạn, vì yêu vì thương cho con. Vì con cô đã làm đến lao碌 và phải cặn kẻ cái chết.

Trong thời gian nằm trên giường bệnh, Phăng-tin vẫn không nguôi niềm hi vọng sẽ được nhìn thấy con một lần. Niềm tin tưởng của chị đặt cả vào Giăng Van-giăng, chị tin rằng nhất định ông thị trưởng sẽ đem con chị trở về. Có lẽ nếu không có sợi dây niềm tin ấy thì tử thần đã cướp chị đi từ lâu. Nhưng chính tên Gia-ve đã dập tắt mọi niềm tin, mọi sự hi vọng của chị đối với cuộc sống này. Chị đau đớn khôn cùng: “Con tôi! Chị kêu lên. Đi tìm con tôi! Thế ra nó chưa đến đây!...”. Lời thoại bị ngắt thành nhiều câu ngắn, như lời nói đầy uất nghẹn, đau đớn đến tột cùng của chị Phăng-tin. Chị đau đớn nhìn ông thị trưởng như cầu cứu, như mong mỏi ông thị trưởng hãy cho chị biết lời của kẻ ác thú kia ông phải là sự thật. Tột cùng của nỗi đau, chị ngã xuống gối, đầu đập vào thành giường và chị đã ra đi mãi mãi. Chính Gia-ve là người gây ra cái chết đầy thương tâm cho người phụ nữ bất hạnh. Chị chết đi, đôi tay buông thõng, lời thì thầm của Giăng Van-giăng đã khiến khuôn mặt chị “nở nụ cười không sao tả được hiện trên đôi môi nhợt nhạt và đôi mắt xa xăm, đầy ngỡ ngàng của chị khi đi vào cõi chết”. Đây là hình ảnh lãng mạn nhất trong toàn bài, không ai rõ Giăng Van-giăng đã nói gì với chị Phăng-tin, phải chăng đó là lời hứa nhất định sẽ tìm và nuôi dưỡng đứa con cho chị. Có lẽ là như vậy thì chị mới nở nụ cười mãn nguyện và ra đi thanh thản đến như vậy.

Nhân vật Phăng-tin được xây dựng là chất xúc tác thúc đẩy câu chuyện phát triển. Đồng thời với nhân vật này, đã làm rõ chân dung của hai nhân vật trung tâm là Giăng Van-giăng và Gia-ve. Dù chỉ là nhân vật phụ, song nhân vật Phăng-tin cũng có ý nghĩa quan trọng đối với sự phát triển cốt truyện và thể hiện tư tưởng, chủ đề của tác phẩm.

Nhân vật Phăng-tin không được tác giả khắc họa trong tâm trạng, mà chủ yếu khắc họa trong ngôn ngữ, hành động. Phăng-tin là người phụ nữ có tình yêu thương con tha thiết, sâu nặng, sẵn sàng hi sinh vì con. Đồng thời với nhân vật này, nhà văn cũng thể hiện niềm cảm thông sâu sắc với những người phụ nữ trong xã hội cũ, lên án suy nghĩ cổ hủ, lạc hậu đã đẩy con người đến chỗ chết.

Bài văn mẫu số 2: Phân tích nhân vật Phăng-tin trong đoạn trích Người cầm quyền khôi phục uy quyền

Vích-to Huy-gô là nhà văn lừng danh nổi tiếng của Pháp với nhiều tác phẩm tiêu biểu thuộc nhiều thể loại khác nhau - thơ, kịch, tiểu thuyết, kịch. Và có thể nói, tác phẩm "Những người khốn khổ" ra đời năm 1868 là một trong số những tiểu thuyết xuất sắc nhất của ông. Đọc "Những người khốn khổ" nói chung và đoạn trích "Người cầm quyền khôi phục uy quyền" nói riêng, người đọc không chỉ nhớ nhân vật Giăng Van-giăng với tình yêu thương con người sâu sắc mà còn ấn tượng với Phăng-tin - một người phụ nữ có số phận bất hạnh nhưng lại ánh lên những vẻ đẹp tâm hồn đáng trân trọng.

Trước hết, Phăng-tin là một người phụ nữ xinh đẹp và có tình yêu thương con sâu sắc. Phăng-tin là một người con gái có tình yêu chân thành, mãnh liệt nhưng vì gặp kẻ bội bạc, bỏ rơi cô nên cô phải một mình nuôi con. Dẫu cuộc sống khó khăn và vất vả, cực nhọc nhưng Phăng-tin vẫn luôn dành cho con một tình yêu sâu sắc và mãnh liệt. Người phụ nữ ấy chấp nhận làm mọi công việc, bán tất cả mọi thứ - bán tóc, bán răng và thậm chí cô bán đi cả danh dự và nhân phẩm của mình để đi làm gái điếm cũng chỉ mong có thể nuôi con và lo cho con tốt hơn. Thậm chí, ngay cả khi trên giường bệnh, cận kề bên cái chết, cô vẫn một mực lo cho con và nghĩ về con, vẫn luôn không nguôi hi vọng rồi Giăng Van-giăng sẽ có thể tìm con về cho mình.

Phăng-tin là người phụ nữ có tâm hồn đẹp đẽ, có tình yêu thương con sâu sắc nhưng cuộc đời của cô lại gặp nhiều oan trái. Có một tình yêu chân thành, mãnh liệt nhưng cuối cùng lại bị bỏ rơi và có con nên khi vào nhà máy làm việc, cô đã bị sa thải chỉ vì có con hoang. Cũng kể từ đây, dường như cuộc đời cô đã bước sang một trang khác - cô đành phải gửi con và đi làm gái điếm để có tiền lo cho bản thân và nuôi con. Cô đã làm việc lao lực đến mức kiệt sức và cận kề bên cái chết. Trên giường bệnh cô vẫn luôn khao khát một lần được gặp lại con và cô đã gửi niềm khao khát lớn lao ấy, gửi ánh sáng cuộc đời mình cho Giăng Van-giăng. Nhưng rồi Gia-ven đã bắt Giăng Van-giăng đi, điều đó cũng đồng nghĩa với việc cắt đi niềm khao khát được sống của chị. Và để rồi, trong cơn hoảng loạn, bên làn ranh giữa sự sống và cái chết, người phụ nữ giàu tình thương yêu con đầy đã "run lên bần bật" với những tiếng khóc thương đau đến xé ruột "Con tôi! Chị kêu lên. Đi tìm con tôi! Thế ra nó chưa đến đây!...". Lời thoại của nhân vật đứt gãy thành nhiều câu ngắn như chính nỗi đau nghẹn ứ đến tột cùng trong trái tim của người mẹ đáng thương ấy. Và có lẽ, nỗi đau ấy, những tiếng khóc van ấy đã khiến chị thực sự "chị há miệng như muốn nói, từ trong họng thốt ra tiếng rên, răng đánh vào nhau càm cạp,..." rồi chị ngã xuống, đầu đập vào giường và tắt thở. Đến cuối cuộc đời mình, Phăng-tin đã chết với nỗi đau khôn nguôi khi chưa gặp lại được người con thân yêu của mình nhưng có lẽ chính những lời thì thầm của Giăng Van-giăng dành cho chị trước lúc chị ra đi mãi mãi đã làm cho chị có thể "nở nụ cười không sao tả được hiện trên đôi môi nhợt nhạt và đôi mắt xa xăm, đầy ngỡ ngàng của chị khi đi vào cõi chết".

Tóm lại, trong đoạn trích "Người cầm quyền khôi phục uy quyền" Vích-to Huy-go đã xây dựng thành công nhân vật Phăng-tin - người phụ nữ có tình yêu thương con sâu sắc nhưng lại có số phận bất hạnh. Đồng thời, qua đó nhà văn thể hiện sự đồng cảm của mình với số phận, cảnh ngộ bất hạnh, đáng thương của người phụ nữ trong xã hội cũ.

CLICK NGAY vào nút **TẢI VỀ** dưới đây để tải các bài văn mẫu: Phân tích nhân vật Phăng-tin trong đoạn trích Người cầm quyền khôi phục uy quyền Văn lớp 11 file word, pdf hoàn toàn miễn phí.